

ת"פ 68163/12/14 - מדינת ישראל, באמצעות אגף המכס והמע"מ נגד שילת וטליה ניהול מסעדות בע"מ, אליהו לוי, אסף שלמה טל

בית משפט השלום ברמלה

ת"פ 68163-12-14 אגף המכס והמע"מ - רמלה
מדינת ישראל נ' שילת וטליה ניהול מסעדות בע"מ ואח'

בפני
בעניין: כבוד השופט הישארם אבו שחאדה
מדינת ישראל באמצעות אגף המכס
והמע"מ ע"י עוה"ד מירב יולי

נגד

1. שילת וטליה ניהול מסעדות בע"מ
2. אליהו לוי ע"י עוה"ד עדי ברקאי
3. אסף שלמה טל ע"י עוה"ד עדי רז
ממשרד עו"ד עמית בר טוב

גזר דין

כתב האישום

1. הנאשמים הורשעו על פי הודאתם בביצוען של 4 עבירות של אי הגשת דוח במועד לפי סעיף 117(א)(6) לחוק מס ערך מוסף התשל"ו - 1975 (להלן: **חוק מס ערך מוסף**). על פי עובדות כתב האישום, הנאשמת 1 הינה חברה פרטית שעסקה בהפעלת עסק הנקרא "הסנדוויץ הטוניסאי של אלי לוי" בשוק רמלה ורשומה כעוסק מורשה לעניין חוק מס ערך מוסף. הנאשמים 2 ו-3 הינם בעלי המניות ומנהליה של הנאשמת 1 וזאת במהלך השנים 2013 ו-2014.

2. הנאשמים לא הגישו את הדוחות התקופתיים שיפורטו להלן, לרשויות מע"מ:

א. הדו"ח לחודש אוגוסט 2013. סכום מס העסקאות היה 36,347 ₪. סכום מס התשומות היה 26,847 ₪ וסכום המס לתשלום היה 9,500 ₪.

ב. הדו"ח לחודש אוקטובר 2010. סכום מס העסקאות היה 40,073 ₪. סכום מס התשומות היה 21,881 ₪ וסכום המס לתשלום היה 18,192 ₪.

ג. הדו"ח לחודש דצמבר 2013. סכום מס העסקאות היה 32,011 ₪. סכום מס התשומות היה 16,786 ₪ וסכום המס לתשלום היה 15,225 ₪.

ד. הדו"ח לחודש פברואר 2014. סכום מס העסקאות אינו ידוע ולכן גם סכום מס התשומות וסכום המס לתשלום, גם הם אינם ידועים.

טיעוני הצדדים לעונש

3. באת כוח המאשימה טענה כי אומנם לנאשמים אין עבר פלילי קודם בעבירות מס, אך יש לחובתם קנסות מנהליים שהוטלו עליהם בעבר. כמו כן, טענה כי קרן המס המעודכנת לגבי מכלול האישומים היא בסך של 68,512 ₪ ואשר שולמה, אך נותר חוב מקנסות נוספים. לפיכך, טענה כי מתחם העונש ההולם נע בין 3 ועד 6 חודשי מאסר בפועל, מאסר על תנאי שנע בין 2 ועד 8 חודשים ושמתחם הקנס ההולם נע בין 4,000 ₪ ל-30,000 ₪ וזאת בצירוף התחייבות כספית להימנע מעבירה. באשר לנאשמת המאשימה עתרה לקנס סמלי וזאת לאור העובדה שמדובר בחברה שאינה פעילה.

4. באי כוח הנאשמים טענו שנאשמים 2 ו-3 נשואים ואבות לילדים שסמוכים לשולחנם, נעדרי עבר פלילי קודם ושתפו פעולה עם חוקרי רשות המיסים. בנוסף, שני הנאשמים הודו וחסכו בזמן שיפוטי ואף פעלו להסרת המחדלים נשוא כתב האישום והעובדה שנותר חוב מסוים כלפי רשות המיסים, איננה מצדיקה הטלת מאסר, גם לא בעבודות שירות וניתן להסתפק במאסר על תנאי. לעניין מצבם הכלכלי, לגבי נאשם 2, הוצג בפני דוח מרוכז של תיקים בלשכת ההוצאה לפועל ואשר לפיה לנאשם 2 חוב כולל בסכום העולה על 400,000 ₪ וכן הוצא כנגדו צו כינוס נכסים. באי כוח נאשם 3 טען שסכום המחדל שולם במלואו מכיסו עבור שלושת הנאשמים ואף דאג להביא בני משפחה מטעמו לשמש כערבים בגין החוב.

מתחם העונש ההולם

5. במקרה שבפני "מידת הנזק" היא 68,512 ₪. הדו"חות לא הוגשו עקב קריסה כלכלית של הנאשמים, שכידוע, לא יכולה להוות נימוק לאי הגשת הדו"חות במועד, או להקלה בעונש (רע"פ 1688/14 כץ נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (9.3.14) פסקה 7 להחלטתו של כבוד השופט שוהם). אביא דוגמאות מהפסיקה לגבי מתחמי העונש שנקבעו במקרים דומים:

א. עפ"ג (מחוזי מרכז) 24241-12-14 **אוזן נ' מדינת ישראל** [פורסם בנבו] (10.2.15). המערער הורשע בגין אי הגשת 11 דו"חות לרשויות מע"מ ואשר השתרעו על תקופה של כשלוש שנים ונדון ל-6 חודשי מאסר בפועל שירוצו בעבודות שירות ומאסר על תנאי. סכום המע"מ היה 50,000 ₪. המערער הוכרז כפושט רגל והיה אב לבן יחיד שעול פרנסתו עליו. המערער לא

הסיר את המחדלים, כאשר הסיבה נבעה מכך שהוכרז כפושט רגל. בית המשפט המחוזי קיצר את תקופת מאסרו לשלושה חודשי מאסר שירוצו בדרך של עבודות שירות.

ב. עפ"ג (מחוזי מרכז) 53360-10-13 **בן משה נ' מדינת ישראל** [לא פורסם] (28.1.14). עניינו של המערער נדון בפני בבית משפט השלום ברמלה. המערער הורשע בביצוע של 37 עבירות של אי הגשת דו"ח במועד לפי סעיף 117(א)(6) לחוק מס ערך מוסף. סך המחדל עמד על סך של 24,150 ₪, בעוד שהחוב מקנסות עמד על 65,211 ₪ והחוב מריבית היה 7,697 ₪. באותו עניין קבעתי כי מתחם העונש ההולם נע בין 3 ועד 8 חודשי מאסר בפועל וקנס כספי שנע בין 20,000 ₪ ועד 50,000 ₪. בסופו של יום הושטו על המערער 5 חודשי מאסר בפועל בדרך של עבודות שירות, מאסר על תנאי וקנס בסך 25,000 ₪. ערעורו של המערער לבית המשפט המחוזי במחוז מרכז לגבי עונש המאסר בעבודות שירות, נדחה, בעוד שהקנס הופחת לסך של 10,000 ₪.

ג. עפ"ג (מחוזי מרכז) 51920-12-14 **מוסקוביץ נ' מע"מ רמלה** [פורסם בנבו] (15.3.15). עניינם של המערערים נדון בפני בבית משפט השלום ברמלה. המערערים הורשעו בביצוע 7 עבירות של אי הגשת דו"ח במועד לפי סעיף 117(א)(6) לחוק מס ערך מוסף. סכום המחדל המקורי עמד על סך של 113,000 ₪ והמחדל הוסר באופן חלקי כך שנותרה קרן מס בסך של 54,142 ₪. הנאשמים לא הצליחו להסיר את יתרת המחדל עקב קשיים כלכליים. בעניין זה קבעתי כי מתחם העונש ההולם נע בין 5 ועד 30 חודשי מאסר בפועל והקנס נע בין 7,000 ₪ ועד 30,000 ₪. בסופו של יום, לאור העובדה שהמאשימה טענה שמתחם העונש ההולם מתחיל מ-4 חודשים, הושטו על הנאשמים 4 חודשי מאסר בפועל שירוצו בעבודות שירות, מאסר על תנאי וקנס בסך 9,000 ₪. במסגרת הליך הערעור נטען שהמחדל הוסר באופן מלא. לפיכך, הערעור התקבל בכך שעונש המאסר בפועל הופחת לחודשיים שירוצו בדרך של עבודות שירות ורכיב הקנס נותר בעינו.

ד. עפ"ג (מחוזי מרכז) 37359-08-13 **מדינת ישראל נ' דניארו** [פורסם בנבו] (28.1.14). במקרה זה, המשיבה הורשעה בבית משפט השלום ברמלה, בפני, בגין ביצוע חמש עבירות של אי הגשת דוח במועד לפי סעיף 117(א)(6). במקרה זה היתה מחלוקת בין הצדדים לגבי גובה המחדל. מצד אחד, המאשימה טענה שהחוב עמד על סך 65,129 ₪ ובעוד שהנאשמת טענה שהוא עמד על סך 25,000 ₪. גובה המחדל לא צוין בגוף כתב האישום ולכן בנסיבות אלה קבעתי שלא הוכח ע"י המאשימה מה גובה החוב. כמו כן, המחדלים לא הוסרו וסוגיית גובה החוב לא באה על פתרונה נכון למועד מתן גזר הדין. על המשיבה הטלתי מאסר על תנאי וקנס בסך של 8000 ₪. המדינה הגישה ערעור לבית המשפט המחוזי במחוז מרכז על קולת העונש, והערעור נדחה.

ה. אביא גם שלוש דוגמאות בעבירות של אי הגשת דו"ח במועד בהן המאשימה הסכימה שיושת

עונש של מאסר על תנאי וזאת עקב הסרת המחדלים:

- ת"פ (רמלה) 11383-02-11 מע"מ רמלה נ' אליס [פורסם בנבו] (24.2.13) סכום המחדל 24,663 ₪ ואשר צבר קנסות בסך 102,267 ₪ וכן ריבית בסך 26,491 ₪.

- ת"פ (רמלה) 7473-12-11 מדינת ישראל נ' ס.א.י. המרכז לחומרי בניין בע"מ [פורסם בנבו] (3.4.14). במקרה זה, סכום המחדל עמד על סך של 100,000 ₪ אשר הוסר ע"י הנאשם אך נותר חוב בגין קנסות וריבית.

- ת"פ (רמלה) 718-07-11 מע"מ רמלה נ' ביסמוט [פורסם בנבו] (29.1.13). במקרה המחדלים הוסרו אך נותרו קנסות בסך של 32,760 ₪ בצירוף ריבית בסך 23,653 ₪ ואשר הופחתה לכדי מחצית לאחר משא ומתן בין הצדדים.

6. בנסיבות אלה, הנני קובע כי מתחם העונש ההולם למכלול העבירות שבוצעו על ידי הנאשמים נע בין מאסר על תנאי ועד 8 חודשי מאסר בפועל ומתחם הקנס ההולם נע בין 4,000 ₪ ועד 20,000 ₪, כאשר אני לוקח בחשבון בעת קביעת מתחם הקנס ההולם את מצבם הכלכלי של הנאשמים.

העונש המתאים בתוך מתחם העונש ההולם

7. בעת קביעת העונש המתאים בתוך מתחם העונש ההולם לקחתי בחשבון את כל השיקולים הבאים: העדר עבר פלילי; הסרת המחדלים (כאשר אני לוקח בחשבון שקרן המס שולמה ונותר חוב של קנסות וריביות); הודאה וחיסכון בזמן שיפוטי; היותם של הנאשמים נשואים ואבות לילדים שסמוכים לשולחנם.

8. לפיכך, הנני משית על כל אחד מהנאשמים 2 ו-3 את העונשים הבאים:

א. 4 חודשי מאסר על תנאי והתנאי הוא שבמשך 3 שנים מהיום, הנאשמים לא יבצעו עבירה לפי חוק מס ערך מוסף.

ב. כל אחד מהנאשמים 2 ו-3 ישלם קנס בסך 6000 ₪, או 10 ימי מאסר תמורתו.

הקנס ישולם ב- 10 תשלומים חודשיים שווים ורצופים כאשר הראשון שבהם עד ליום 1.5.16 והיתרה ב- 1 לכל חודש שלאחריו. היה ואחד התשלומים לא ישולם במועד, אזי יעמוד מלוא סכום הקנס לפירעון מיד.

ג. כל אחד מהנאשמים 2 ו-3 יחתום על התחייבות כספית בסך של 5,000 ₪ להימנע במשך 3 שנים מהיום מביצוע עבירה לפי חוק מס ערך מוסף. ההתחייבות הכספית תיחתם עוד היום במזכירות בית המשפט. היה ומי מהנאשמים לא יחתום, אזי הנאשם שלא חתם יאסר למשך 10 ימים.

9. הנני מטיל על הנאשמת 1 קנס בסך של 100 ₪ שישולם עד ליום 1.5.16.

זכות ערעור תוך 45 יום.

ניתן היום, כ"א אדר ב' תשע"ו, 31 מרץ 2016, במעמד הצדדים.